

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatele: **Ing. J. K.**, zastoupený JUDr. Jaromírem Bláhou, advokátem se sídlem Prvního pluku 206/7, Praha 8 - Karlín, proti odpůrci: **Obec Hrdlořezy**, se sídlem Hrdlořezy 155, Josefův Dvůr, ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 1/2010 Územního plánu obce Hrdlořezy, vydané usnesením Zastupitelstva obce Hrdlořezy č. 51 dne 30. 8. 2010 v části týkající se změny Z12 – Zemědělská farma Farářka, o návrhu navrhovatele na předběžné opatření,

t a k t o :

Návrh navrhovatele na přiznání předběžného opatření, kterým by bylo uloženo Magistrátu statutárního města Mladá Boleslav, jako příslušnému správnímu orgánu ve věcech územního řízení, nezahajovat či nepokračovat v jakémkoliv řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení dle § 77 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, na pozemku p. č. X v katastrálním území H. u M. B., **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se v rámci svého návrhu na částečné zrušení opatření obecné povahy – změny č. 1/2010 Územního plánu obce Hrdlořezy, vydané usnesením Zastupitelstva obce Hrdlořezy č. 51 dne 30. 8. 2010, domáhal vydání předběžného opatření popsaného ve výroku rozhodnutí. Tento návrh odůvodnil odkazem na jednání vlastníka předmětného pozemku, který zde zahájil stavební práce, přestože dosud nemá žádné územní rozhodnutí či jiné oprávnění k provádění stavebních prací na tomto pozemku. Navrhovatel vyjádřil obavu, že s ohledem na účinnost napadeného opatření obecné povahy by se vlastník pozemku mohl snažit docílit vydání územního rozhodnutí za účelem zlegalizování jeho dosavadní protiprávní činnosti.

Soud může dle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2010 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Ze stejných důvodů může soud uložit uvedenou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Dle § 38 odst. 3 s. ř. s. je návrh na předběžné opatření nepřipustný, lze-li návrhu na zahájení řízení přiznat odkladný účinek nebo nastávali tento účinek ze zákona. Nejvyšší správní soud byl tedy povinen k návrhu navrhovatele ověřit, zda jsou splněny tyto zákonem stanovené podmínky pro vydání jím navrhovaného předběžného opatření.

V dané věci je beze sporu splněna podmínka podání návrhu na zahájení řízení. Jak je uvedeno v záhlaví, navrhovatel svým návrhem ze dne 30. 9. 2010 zahájil řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého s. ř. s., tj. řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Dle výše citovaného § 38 odst. 3 s. ř. s. bylo nutno posoudit, zda by tomuto návrhu bylo možno přiznat odkladný účinek, neboť v takovém případě by byl návrh na předběžné opatření nepřipustný. V části třetí, hlavě druhé, dílu sedmém soudního řádu správního, kde je řízení o zrušení opatření obecné povahy upraveno, však není možnost přiznání odkladného účinku návrhu na zahájení řízení zákonem vůbec uvedena a není zde obsažen ani odkaz na případnou možnost aplikace § 73 s. ř. s., který upravuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu v části třetí, hlavě druhé, dílu prvním soudního řádu správního. K aplikaci ustanovení § 73 s. ř. s. v řízení o zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. s. ř. s. tedy schází zákonný podklad. Návrh na předběžné opatření proto je v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části přípustný.

Nejvyšší správní soud tedy dále posuzoval, zda tvrzení navrhovatele uvedená v návrhu na předběžné opatření svědčí o hrozící vážné újmě, pro kterou by bylo třeba zatímně upravit jeho poměry. „Vážná újma“ ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. je neurčitý právní pojem, který soud vyloží vždy v souvislosti s konkrétními okolnostmi projednávané věci. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je možno obecně za vážnou újmu označit takový zásah do právní sféry účastníka, který představuje její natolik zásadní narušení, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, dostupné na www.nssoud.cz). Ve vztahu k naplnění podmínky, dle které se musí jednat o *hrozící* vážnou újmu, musí být zřejmé, že tento vážný stav může nastat v jakémkoliv blízkém okamžiku, aniž by předtím navrhovatel měl možnost vyčerpat další opravné prostředky či nástroje, jejichž prostřednictvím by bylo možné negativním účinkům zabránit. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že vlastník sousedního pozemku, J. U., zahájil stavební práce, přestože dosud nemá žádné územní rozhodnutí či jiné oprávnění k provádění stavebních prací na tomto pozemku.

Navrhovatel se obává, že právě v souvislosti se změnou územního plánu, která je předmětem napadeného opatření obecné povahy, se J. U. bude snažit docílit vydání územního rozhodnutí za účelem zlegalizování jeho dosavadní protiprávní činnosti. Navrhovatel tedy spatřuje vážnou újmu v případné snaze vlastníka sousedního pozemku zahájit a vést správní řízení o umístění stavby navazující na obsah napadeného opatření obecné povahy, tj. územního plánu. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že toto jednání v dané věci nelze kvalifikovat jako případnou hrozbu vážné újmy ve smyslu § 38 s. ř. s.

Z návrhu vyplývá, že navrhovatel prozatím o vedení územního řízení nemá žádné informace, předpokládá, že nedošlo ani k jeho zahájení, neboť petitem žádá uložit povinnost příslušnému stavebnímu úřadu takové řízení nezahajovat. Skutečnosti, že patrně dosud nedošlo k zahájení územního řízení pak nasvědčuje i právní úprava územního řízení dle stavebního zákona, podle které je vlastník sousedního pozemku, jehož vlastnické právo může být v řízení o umístění stavby dotčeno, vždy jeho účastníkem – a to jak řádného, tak i zjednodušeného územního řízení [§ 85 odst. 2 písm. b), § 95 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v platném znění]. Navrhovatel má v současné době tedy pouze neurčitou obavu, že jeho soused na základě již účinné změny územního plánu bude vést navazující správní řízení, přičemž žádné podrobnosti svědčící o aktuálním či akutním závažném stavu neuvádí.

V řízení o předběžném opatření nelze po navrhovateli požadovat, aby hrozící újmu beze zbytku prokázal důkazními prostředky, postačí, pokud skutečnosti tomuto nasvědčující přesvědčivě tvrdí a v řízení nevzniknou důvodné pochybnosti o pravdivosti jeho tvrzení. Avšak minimálně toto břemeno tvrzení musí navrhovatel unést vždy, tj. předložit soudu dostatečná a relevantní tvrzení, která nasvědčují hrozbě závažné újmy a potřebě zatímne upravit jeho poměry. Hrozba vážné újmy se vždy vztahuje k osobě navrhovatele, je výsledkem jeho subjektivního vnímání, proto jeho primární tvrzení a popis tohoto stavu nelze ze strany soudu nahradit. V projednávané věci však navrhovatel skutečnosti nasvědčující hrozícímu závažnému stavu ve smyslu shora citované definice neuvedl.

Nejvyšší správní soud tak na základě výše uvedeného neposoudil možnost případného zahájení a vedení územního řízení vlastníkem sousedního pozemku navrhovatele jako hrozící vážnou újmu, neboť navrhovatel zatím nemá o zahájení či vedení takového řízení žádné informace, z jeho návrhu nelze dovodit, že v blízké době, bez možnosti prostředků právní ochrany, bude intenzivně negativně zasaženo do jeho právní sféry. Pro úplnost lze též odkázat na zákonem stanovenou povinnost Nejvyššího správního soudu rozhodnout o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve lhůtě třiceti dnů ode dne, kdy tento návrh došel k soudu (§ 101d odst. 2 s. ř. s.), tedy ve velmi krátké lhůtě. Lze tedy označit za velmi nepravděpodobné, že by řízení o umístění stavby na sousedním pozemku navrhovatele proběhlo a bylo pravomocně skončeno do doby vydání rozhodnutí v

projednávané věci, kterým bude najisto postaveno, zda napadená změna územního plánu v podobě opatření obecné povahy byla vydána v souladu se zákonem.

Návrh na vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. ve znění uvedeném ve výroku rozhodnutí byl proto jako nedůvodný zamítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu